

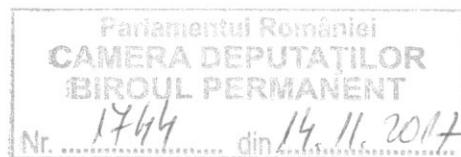

Parlamentul României
Camera Deputaților

Domnului judecător

VALER DORNEANU

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 11105 din 31 octombrie 2017, prin care se solicită un punct de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților privind sesizarea formulată de Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România referitoare la Hotărârea Parlamentului nr. 72/2017 pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare,

Biroul permanent al Camerei Deputaților c o m u n i c ă prezentul

PUNCT DE VEDERE

Prin adresa nr. 2/10088 din 30 octombrie 2017, Grupul parlamentar al Uniunii Salvați România a sesizat Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului nr. 72/2017 pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2017 privind aprobarea

componenței nominale și a conducerii Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare, adoptată de Camera Deputaților și de Senatul în ședința comună din 27 septembrie 2017, autorii sesizării invocând nerespectarea art. 67 din Constituția României, republicată.

Analizând conținutul sesizării formulate, apreciem că motivele invocate de către autorii acesteia nu pot fi reținute, din considerațiile pe care urmează să le expunem.

Ținând cont de obiectul sesizării de neconstituționalitate examinate, constatăm că trebuie să avem în vedere, pe de o parte, competența materială a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, din perspectiva reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, cât și, pe de altă parte, incidența și temeinicia argumentelor invocate din perspectivă constituțională, sub aspectul conținutului sesizării.

Referitor la competența Curții Constituționale cu privire la verificarea constituționalității hotărârilor Parlamentului, constatăm că, potrivit art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, „Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”.

În vederea desfășurării legale a ședințelor, prin Constituție s-a reglementat prezența obligatorie la lucrările plenului celor două Camere cel puțin a majorității deputaților și senatorilor. În regulamentele parlamentare este instituită regula potrivit căreia cvorumul trebuie îndeplinit doar cu ocazia votului final.

În ceea ce privește adoptarea hotărârilor Camerelor reunite ale Parlamentului, Legea fundamentală stabilește, prin prevederile art. 76 alin. (1) și (2), cvorumul decizional necesar adoptării acestor acte juridice, realizând o distincție între hotărârile parlamentare care se adoptă cu majoritatea absolută de voturi, respectiv cele referitoare la adoptarea sau modificarea regulamentelor parlamentare, și hotărârile care se adoptă cu majoritate simplă.

Ca urmare a parcurgerii stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din data de 27 septembrie 2017 și a anunțurilor președinților de ședință, astfel cum acestea sunt consemnate, rezultă că adoptarea hotărârii deduse controlului de constituționalitate a fost realizată cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Cvorumul evidențiat de către președintele Camerei Deputaților, la începutul ședinței, în temeiul art. 34 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat, a fost de 276 de deputați și senatori, peste minimul necesar prevăzut de Constituție, condiție care a mai fost verificată pe parcursul desfășurării activității plenului, cu prilejul exercitării votului referitor la desemnarea membrilor titulari și membrilor supleanți ai Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, rezultând un număr de 321 de membri ai Parlamentului și, respectiv, la exprimarea votului cu privire la numirea unui membru supleant al Consiliului Național al Audiovizualului, fiind reținută prezența a 257 de deputați și senatori.

Solicitarea de verificare a cvorumului formulată de domnul deputat Lucian Daniel Stanciu-Viziteu a fost motivată, potrivit susținerilor autorilor sesizării, de împrejurarea potrivit căreia, anterior dezbaterii proiectului de hotărâre care face obiectul sesizării, au fost adoptate de către Plenul Parlamentului alte trei hotărâri, cu privire la care, „inclusiv din constatările președintelui de ședință consemnate și în stenogramă, rezultă neîndeplinirea numărului de jumătate plus unu dintre

parlamentari”, fiind sugerată absența cvorumului încă de la momentele respective. Această afirmație nu poate fi reținută întrucât președinte de ședință a comunicat, în fiecare dintre situațiile prezentate, rezultatul votului și nu cvorumul, prin aplicarea prevederilor art. 44 alin. (2) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat, etapă a procedurii legislative pentru care Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 383/2011, a statuat că „îndeplinirea condițiilor de cvorum legal la momentul exprimării votului de către parlamentari nu poate fi apreciată în funcție de numărul de voturi exprimate. Astfel, este posibil ca, deși prezenți, parlamentarii să se abțină de la vot. Instanța de contencios constituțional nu este în măsură să cenzureze o astfel de conduită.”.

Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale în materie, obligația președintelui de ședință de verificare a existenței cvorumului este de natură regulamentară, nevizând aspecte de nivel constituțional (Decizia Curții Constituționale nr. 188/1998). Expresie a dispozițiilor constituționale prevăzute la 64 alin. (1), autonomia regulamentară de care beneficiază cele două Camere ale Parlamentului conferă acestora dreptul de a dispune cu privire la propria organizare și instituire a procedurilor de desfășurare a activităților parlamentare, operând în cadrul limitelor stabilite de Legea fundamentală în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională.

În sprijinul argumentului adus, invocăm jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia ori de câte ori aceasta a fost sesizată cu încălcarea unor prevederi referitoare la procedurile interne de organizare și funcționare a structurilor Camerei Deputaților, aceasta a statuat că soluționarea unor astfel de „critici de neconstituționalitate excedează competenței Curții Constituționale”. Evocăm în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 710/2009, nr. 1.466 /2009, precum și nr. 209/2012, prin care judecătorul constituant reține că nu este de competența

instanței constituționale să controleze modalitatea în care sunt puse în aplicare Regulamentele celor două Camere ale Parlamentului în procesul legislativ. În virtutea principiilor statuate, Curtea Constituțională consideră că aplicarea regulamentului este o atribuție a fiecărei Camere, astfel încât contestațiile deputaților și senatorilor privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Parlamentului, considerând totodată că „și-ar extinde competența și asupra actelor de aplicare a regulamentelor, ea nu numai că ar pronunța soluții fără temei constituțional, dar ar încălca, astfel, și principiul autonomiei regulamentare a Camerei”.

Având în vedere considerentele prezentate, apreciem că adoptarea Hotărârii Parlamentului nr. 72/2017 pentru modificarea anexei la Hotărârea Parlamentului României nr. 15/2017 privind aprobarea componenței nominale și a conducerii Comitetului director al Grupului Român al Uniunii Interparlamentare s-a realizat cu respectarea cerințelor privitoare la cvorum impuse de dispozițiile art. 64 din Constituția României, republicată, astfel încât considerăm că prezenta sesizare de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar pe cale de consecință propunem respingerea sa.

Acest punct de vedere a fost dezbătut și aprobat în ședința Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 13 noiembrie 2017, cu votul majorităților membrilor prezenți.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

LIVIU DRAGNEA